

Editörden

Editorial

İyimserlik ve Karamsarlık Birarada!

Optimism and Pesimism Together!

33. Kütüphane Haftası geride kaldı. Ankara ile birlikte pekçok yerde ve birçok şubemiz tarafından çeşitli etkinlikler gerçekleştirildi. Kutladığımız haftalar neyi, ne kadar değiştiriyor? Zengin sayılabilecek bir program olmasına karşın Ankara'daki meslektaşların katılım konusundaki isteksizlikleri üzücüydü. Pekçok meslek üyesi gibi, kütüphanecilerin de bu denli küçümsendiği bir ülkede bu isteksizliğe hak mı vermeli, yoksa eleştirmeli mi? Değişen bir şeyin olmadığı anlayışının payı yok muydu bu isteksizlikte ve bu anlayış yanlış mıydı? Ya da toplumsal duyarsızlığımızın mesleki algılayışımızdaki eksiklikle örtüşmesi, kaynaşması mıydı bu?

Sağlıklı bir toplumsal yapıda yükselmenin koşulu emeğe dayalı başarı; başarının karşılığı ödüllendirmedir. Ya ülkemizde? En üst düzeyde ve haklı tepkilerin bile ciddiye alınmadığı ülkemizde, bu ciddiyetsizlik ve ilkelikten payını en çok alanların arasında, hâlâ, ne yazık ki kütüphanelerimiz ve kütüphanecilerimiz de bulunmaktadır. Birçok değerli meslektaşımız acımasızca ve haksız gerekçelerle görevlerinden alınmakta, zaten yetersiz olan mesleki algılayışımıza kırgınlıklar, küskünlükler, kinler eklenmektedir. Bunlara gerek yoktur ve onaylanamaz.

Elbette, bu sıkıntı kütüphaneciler olarak payımıza düşendir. Payımıza düşen sıkıntıyı bütünden soyutlamadan değerlendirmeli, sıkıntının kaynağının "kültür"e yaklaşım olduğu gözden kaçırılmamalıdır. Aşılacağına olan inanç korunmalıdır.

Bu karmaşada çok değerli iki kütüphanecimizi, Muzaffer Gökman ile Sami Nabi Özerdim ustalarımızı kaybetmenin acısını yaşadık. Başımız sağolsun!

Bu sayımızda, Prof. Dr. Özer Soysal hocamız "Yasa Olgusu ve Kütüphane Kurumu" adlı çalışması ile mesleki tarih bilincimizi ve mesleki algılama gücümüzü zenginleştirmeyi sürdürüyor. Türkiye Cumhuriyeti tarihinde

önemli bir kavşağı ifade eden ve toplumsal gelişmenin yolunu anlamlı oranda genişleten 1961 Anayasası'nın hazırlık çalışmalarında kütüphane kurumunun ele alınış tarzı, karşımıza kronolojisi henüz tam anlamıyla oluşturulamamış kütüphaneciliğimiz için önemli bir çalışma olarak çıkmaktadır.

Dr. Fatoş Subaşıoğlu, bugüne kadar yeterince yönelemediğimiz bir noktaya işaret ediyor. "Kütüphanecilik Mesleğine Etiksel Bir Yaklaşım" adlı çalışması ile, Dr. Subaşıoğlu, bizi yeni duyarlıklar için uyarıyor ve bir tartışma konusu açıyor. Mesleğimizin ahlâki boyutlarını irdeleyen çalışmayı beğeneceğinizi umuyoruz.

Dr. Bülent Yılmaz, zaman zaman gündeme gelen ve Türkiye'deki halk kütüphanelerine ilişkin sorunların çözümü olarak sunulan yerel yönetim olgusunu Türkiye gerçekliği içinde irdeliyor. "Yerel Yönetimler ve Halk Kütüphanesi Hizmeti: Türkiye İçin Bir Değerlendirme" adlı çalışmada halk kütüphanesi hizmetlerinin hangi yapı ve koşullarda yerel yönetimler tarafından verilebileceği tartışılmaktadır.

Akılcı bir kütüphane hizmet anlayışı derme geliştirme politikasının gerekliliğini yadsıyamaz. Dermenin kullanım değerlendirmesi derme geliştirme politikası için çıkış noktasıdır. Dr. Dilek Köprülü "Koleksiyon Değerlendirmesi ve Kullanım Analizi: Bir Araştırma" adlı makalesinde, bize, bu konuda örnek bir çalışma sunmaktadır.

Yrd. Doç. Dr. H. İnci Önal, niteliği giderek farklılaşan yeni bilgi kaynaklarından etkili yararlanmanın bir boyutuna "Multimedya Örneğinde Etkileşimli Bilgi Kaynaklarını Değerlendirme" adlı çalışması ile dikkat çekmektedir.

Fin Kütüphanesi'nin ikiyüz yıllık gelişimini ana başlıklarıyla vurgulayan ve dilimize Arş. Gör. Neslihan Uraz tarafından çevirilen "Fin Kütüphanesi-200 Yıllık Dinamizm" adlı Tuula Haavisto'ya ait çalışmayı ilgiyle okuyacağınızı umuyoruz.

Mesleğimizin çalışkan ustalarından M. Türker Acaroğlu hocamızın "kayan yara" Türkiye Bibliyografyası'na sahip çıkan yazısı ile, kaybettiğimiz iki değerli kütüphanecimizin yaşamlarını / yapıtlarını özetlediği yazılarını "Görüşler-Okuyucu Mektupları" köşesinde bulacaksınız.

Her zaman olduğu gibi "Tanıtım-Eleştiri" köşesi ile "Haberler" bu sayımızda da yer almaktadır.

Mesleğimiz adına, geleceğimiz adına daha rahat konuşabileceğimiz, daha iyimser olabileceğimiz koşulları yaratmak için, artık "Godot"yu beklemenin rahatlatıcı duyarsızlığını bir yana bırakmalıyız.

"İş" yapmalıyız.

Sevgi ve dostlukla.

Bülent Yılmaz